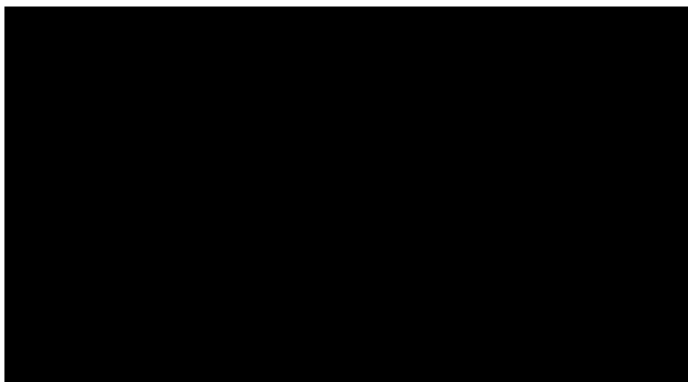

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>IV/1021-2/2014</i>	
Érkezett: <i>2014 JÚL 24.</i>	
Példány: <i>1</i>	Közelebbróda:
Melléklet: <i>Ø</i> db	<i>Mu'</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

(1015 Budapest, Donáti u. 35-45.)

ÜGYSZÁM: IV/1021-1/2014

alkotmányjogi panaszának kiegészítése

a

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

(cím: 1027 Budapest, Csalogány u. 47-49.,
levelezés cím: 1539 Bp. Pf. 632)

34.Kpk.46.411/2013/10. számú, közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránt indult nemperes eljárásban hozott végzése ellen.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] indítványozó (az „Indítványozó”) a kívül jelzett és korábban csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt jogi képviselője útján, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 34.Kpk.46.411/2013/10. számú, 2014. február 28-án közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata iránt indult nemperes eljárásban hozott, és számunkra 2014. március 17-én kézbesített végzése (a „Végzés”) ellen benyújtott, a tisztelt Alkotmánybíróság által IV/1021-1/2014. ügyszámon nyilvántartásba vett alkotmányjogi panaszának (a „Panasz”) az alábbi

kiegészítését

terjeszti elő, hivatkozással a tisztelt Alkotmánybíróság 2014. június 3-án kelt és számunkra 2014. június 25-én kézbesített főttkári hiánypótlási felhívására.

1 Az Alkotmánybíróság döntésére irányuló határozott kérelem

A Panaszt a jelen kiegészítésben foglaltak figyelembe vétele mellett változatlanul fenntartjuk, és kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdése d) pontjában, valamint az Abtv. 43. § (1) bekezdésében biztosított hatáskörében eljárva a Végzést az előterjesztett nyilatkozatok alapján semmisítse meg.

2 A Panasz kiegészítésének lényege

Az Indítványozó a Végzés alaptörvény-ellenességét az alábbi okokból látja megállapíthatónak:

- (i) A Végzés helybenhagyta a GVH végrehajtást megindító végzését, amelyet a GVH a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.II.37.076/2012/28. számú ítéletével (az „Ítélet”) helybenhagyott, Vj-130/2006/239 számú GVH határozat (a „Határozat”) végrehajtása tárgyában hozott. Az Indítványozó szerint az Ítélet a IV/1629/2013. sorszámon nyilvántartásba vett alkotmányjogi panaszában kifejtettek miatt alaptörvény-ellenes. Ebből kifolyólag a Végzéssel helybenhagyott végrehajtást elrendelő GVH végzés formális jogalapját¹ az alaptörvény-ellenes Ítélet képezi. A Végzés által helybenhagyott GVH-végzés késedelmi pótlék és tartozatlanul fizetett kamat jogcímén összesen 587.807.999 Ft összegre indított végrehajtást az Indítványozó ellen (amelyet az adóhatóság az Indítványozótól inkasszó útján ténylegesen be is szedett a Végzés meghozatalát követően). A Végzés azért sérti az Indítványozó tulajdonhoz való jogát, mert az alaptörvény-ellenes Ítéleten alapuló GVH-végzést helybenhagyta, ami megteremtette annak a formális jogalapját, hogy az adóhatóság az Indítványozótól a tulajdonában álló 587.807.999 Ft pénzüsszeget behajtsa. Ennek következtében a végrehajtásra, mint az Indítványozó tulajdontól való megfosztására, nem törvényes eljárás útján és nem törvényes módon került sor.
- (ii) A Végzés a fenti (i) pontban részletezettekén túlmutatóan, azoktól függetlenül maga is alaptörvény-ellenes, mivel sérti az Indítványozónak a tisztességes eljáráshoz való jogát, valamint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésben deklarált jogállamiság követelményét és ahhoz kapcsolódóan az Indítványozó jogbiztonsághoz fűződő jogát.

¹ Az Indítványozó a „formális jogalap” kifejezést a jelen iratban annak érzékeltetésére használja, hogy az alaptörvény-ellenes ítéletet nem tekinti valódi jogalapot keletkeztető jogi aktusnak.

- (iii) Végül a Végzés meghozatala a tisztességes eljáráshoz való jog és a jogbiztonsághoz fűződő jog sérelmén keresztül is megsértette az Indítványozó tulajdonhoz való jogát, mivel a fenti (ii) pontban hivatkozottak miatt is alaptörvény-ellenes Végzés teremtette meg annak a formális jogalapját, hogy az adóhatóság az Indítványozótól a tulajdonában álló pénzeszeget behajtsa, amin keresztül az Indítványozó tulajdonának elvonására nem törvényes eljárás útján és nem törvényes módon került sor.

3 Az Alaptörvény, illetve nemzetközi szerződés megsértett rendelkezései

Az Alaptörvény, illetve nemzetközi szerződés felhívott rendelkezéseit teljes körűen ismertettük a Panasz 2. pontjában, amelyet kérünk változatlanul figyelembe venni. E helyütt csak kiemeljük, hogy a jelen alkotmányjogi panasz kiegészítés elsősorban a tulajdonhoz való jog és a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét fejt ki. Ezen jogok sérelme az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény (az „Egyezmény”), valamint az Alaptörvény alábbi rendelkezéseinek sérelmével jár:

Egyezmény

„6. Cikk

Tisztességes tárgyaláshoz való jog

1. Mindenkinnek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően. Az ítéletet nyilvánosan kell kihirdetni, a tárgyalóterembe történő belépést azonban meg lehet tiltani a sajtónak és a közönségnek a tárgyalás teljes időtartamára vagy egy részére annyiban, amennyiben egy demokratikus társadalomban ez az erkölcsök, a közrend, illetőleg a nemzetbiztonság érdekében szükséges, ha e korlátozás kiskorúak érdekei, vagy az eljárásban résztvevő felek magánéletének védelme szempontjából szükséges, illetőleg annyiban, amennyiben ezt a bíróság feltétlenül szükségesnek tartja, mert úgy ítéli meg, hogy az adott ügyben olyan különleges körülmények állnak fenn, melyek folytán a nyilvánosság az igazságszolgáltatás érdekeit veszélyeztetné.

„Kiegészítő jegyzőkönyv 1. Cikk

Tulajdon védelme

Minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához. Senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik.

Az előző bekezdésben foglaltak nem korlátozzák az államok jogát olyan törvények alkalmazásában, melyeket szükségesnek ítélnék ahhoz, hogy a javaknak a köz érdekében történő használatát szabályozhassák, illetőleg az adók, más közterhek vagy bírságok megfizetését biztosítsák.”

Alaptörvény

„B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.”

„XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”

„XXVIII. Cikke

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

4 A Panasz kiegészítésének részletes indokolása

4.1 A Panasz alapjául szolgáló tényállás kiegészítése

A Panasz 3.1. pontjában röviden vázoltuk az alapul szolgáló tényállást, amelyet a következőkkel kívánunk kiegészíteni.

A Gazdasági Versenyhivatal („GVH”) a Határozatban 1.200.000.000,- Ft összegű versenyfelügyeleti bírságot (a „Bírság”) szabott ki az Indítványozóval szemben. Az Indítványozó a Határozatban megjelölt teljesítési határidőn belül megfizette a Bírságot.

Az Indítványozó a Határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte, amelynek eredményeképpen 2011. április 19-én az elsőfokú bírósági ítélet az Indítványozó vonatkozásában a Határozat egy részét hatályon kívül helyezte, ideértve a Bírság kiszabására vonatkozó rendelkezést is. Fellebbezést követően 2011. október 5-én a másodfokú ítélet helybenhagyta az elsőfokú ítéletet.

2011. október 26-án a GVH visszafizette az Indítványozó részére a Bírság kamattal növelt összegét a Tptv. 83. § (5) bekezdésének megfelelően.

2013. július 3-án a Kúria hatályon kívül helyezte a másodfokú ítéletet, megváltoztatta az elsőfokú ítéletet és az Indítványozó keresetét elutasította. Az Ítéletet az Indítványozó jogi képviselője 2013. augusztus 26-án vette kézhez.

2013. szeptember 10-én az Indítványozó ismét megfizette a GVH részére a Bírságot.

A GVH 2013. szeptember 24-én hozott Vj-130/2006/330 számú végzésével végrehajtást indított

- (i) a Bírság után a 2011. október 27. és 2013. szeptember 10. (tehát a másodfokú ítélet jogerőre emelkedésének napja és az Ítélet alapján a közigazgatási végrehajtást megindító végzés napja) közötti időszakra fizetendő késedelmi pótlék megfizetése érdekében; valamint
- (ii) a GVH által a Tptv. 83. § (5) bekezdése alapján „tartozatlanul fizetett kamat” jogcímén 321.659.999 forint összegben.

A fenti végzés ellen az Indítványozó jogorvoslati kérelmet nyújtott be a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál, amely a jelen Panasszal támadott Végzéssel a GVH fenti végzését helyben hagyta. A Végzés alapján a fenti összegek (a késedelmi pótlék 266.148.000 Ft, a „tartozatlanul fizetett kamat” 321.659.999 Ft összegben)

végrehajtásra is kerültek a NAV által, amelyet az Indítványozó a Panaszban már megfelelően igazolt.

4.2 A tulajdonhoz való jog sérelme az alaptörvény-ellenes ítéleten alapuló végzés végrehajtásán keresztül

Az Egyezmény első kiegészítő jegyzőkönyvének 1. cikke kimondja, hogy minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához. Senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik. Az Indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény XIII. cikke ezzel azonosan értelmezendő.

A Végzés által helybenhagyott, a végrehajtást elrendelő GVH-végzés formális jogalapját az Indítványozó IV/1629/2013. sorszámú nyilvántartásba vett alkotmányjogi panaszában támadott ítélet teremtette meg. Az ítélet alaptörvény-ellenességéből eredően a jelen esetben fogalmilag nem teljesülhetett és ténylegesen sem teljesült az Egyezmény és az Alaptörvény által támasztott feltétel, amely szerint az Indítványozót tulajdonától megfosztani (azaz ebben az esetben ellene a végrehajtás során a végrehajtott összeget beszédni) csak a törvényben meghatározott esetekben és módon lehet. Mivel a GVH végrehajtást elrendelő végzésének formális jogalapját az alaptörvény-ellenes ítélet képezte, és a Végzés a GVH végrehajtást elrendelő végzését helybenhagyta, az Indítványozó tulajdonától való megfosztása eleve csak törvénybe ütköző módon, az Alaptörvény XIII. cikkében biztosított tulajdonhoz való joga sérelmével valósulhatott meg, és ténylegesen így is valósult meg.

4.3 A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme: az indokolási kötelezettség elmulasztása

A Végzésben az eljáró bíróság a Panasz 3.2. pontjában részletezett módon mulasztotta el indokolási kötelezettségét. Ez az Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapuló tisztességes eljáráshoz való jogát sértette, mivel az eljáró bíróság lényegében tautologikus érveléssel indokolta döntését, és nem vizsgálta meg az Indítványozó jogorvoslati kérelmét alátámasztó érveket.

4.4 A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme: a késedelmi pótlék pénzügyi szankcióval sújtotta az Indítványozót a jogorvoslati joga gyakorlása miatt

A késedelmi pótlékfizetési kötelezettséget a Végzés a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény („Ket.”) 132. § (1) bekezdésének a) pontjának felhívásával, és az ahhoz kapcsolódó kommentár idézésével támasztotta alá, és nem vette figyelembe az alábbi, alapjogi sérelmet alátámasztó szempontokat.

A Ket. 132. § (1) bekezdésének a) pontja (illetve a korábban hatályos 138. § (1) bekezdésének a) pontja) szerint a kötelezettnek akkor kell késedelmi pótlékot fizetnie, ha pénzfizetési kötelezettségének határidőben nem tett eleget.

Az Indítványozónak a bíróság teljesítésére vonatkozó kötelezettsége kétségtelenül pénzfizetési kötelezettség, amelyre tekintettel azonban az Indítványozó nem esett késedelembe. Sem a GVH, sem a Fővárosi és Közigazgatási Munkaügyi Bíróság nem jelölt meg olyan konkrét időpontot, amelynek pillanatában lett volna hatályban lévő, az

Indítványozó fizetési kötelezettségét megállapító kötelezés, és egyidejűleg az Indítványozó ennek a kötelezettségnek ne tett volna eleget.

Tény, hogy 2011. október 27. (az a nap, amikor a GVH visszafizette az Indítványozó számára a bírságot és kamatait), és a Kúria ítéletének kézbesítése közötti időszakban nem volt hatályban olyan kötelezés, amely az Indítványozóra fizetési kötelezettséget rótt volna a Bírság vonatkozásában. Az Indítványozó mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság – utóbbi esetben ráadásul jogerős – ítélete nyomán jogszerűen tartotta magánál a GVH által számára megfizetett pénzüsszeget. Így fogalmilag kizárt, hogy az Indítványozó ebben az időszakban fizetési határidőt mulasztthatott volna el, és ilyet nem is mulasztott el. Ezért az Indítványozónak nem állt fenn késedelmi pótlék fizetésére irányuló kötelezettsége.

Az ezzel ellentétes értelmezést tartalmazó Végzés súlyosan sérti az Indítványozónak az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésében, valamint az Alaptörvény XXVIII. Cikke (1) és (7) bekezdéseiben biztosított tisztességes eljáráshoz, valamint hatékony jogorvoslathoz való jogát is.

Az Indítványozó számára biztosított jogorvoslati lehetőség ugyanis nem volt hatékony, tartalma kiüresedett, mivel a felülvizsgálati eljárás idejére az Indítványozónak a Végzés alapján szankciós jellegű késedelmi pótlékot kellett fizetnie, anélkül, hogy ezt kifejezett jogszabályi rendelkezés írta volna elő.

A jogorvoslati jog lényege a magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. Az Alkotmánybíróság több határozatában is megállapította, hogy a jogorvoslathoz való jogot kizárólag a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának érdekében és azzal arányosan korlátozhatja a törvényhozó (5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.; 1437/B/1990. AB határozat, ABH 1992, 453, 454.; 513/B/1994. AB határozat, ABH 1994, 731, 733-734.; 22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 109-110.; 23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.; 24/1999. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1999, 237, 243-246.; 29/1999. (X. 6.) AB határozat, ABH 1999, 294, 297-298). Az Indítványozó szerint nyilvánvalóan nem felel meg ennek a követelménynek az, ha az egyébként a vonatkozó jogszabályokban világosan lefektetett normák szerint megállapítható, kiszámítható, a jogvita tárgyával arányos és ésszerű eljárási költségeken túl a hatóság, bíróság – bármiféle kifejezett törvényi felhatalmazás hiányában! – olyan súlyos anyagi terhet ró az Indítványozóra (és egyébiránt valamennyi jogalanyra), amely összecszerúságában előre nem látható, hiszen az eljárás időbeli lefolyását sem lehet előre „megjósolni”, másrészt a magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét korlátozza, illetve akadályozza.

4.5 A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme: sérült az Indítványozó bírósághoz forduláshoz és jogorvoslathoz fűződő joga a kamatra vezetett végrehajtás kapcsán

A Végzés által helybenhagyott GVH végzés az alábbi 4.6. pont szerint jogszabályi felhatalmazás nélkül indította meg a végrehajtást a kamatösszeg kapcsán. Ez ahhoz vezetett, hogy a végrehajtást elrendelő végzés – önkényes jogértelmezés útján – lényegében maga keletkeztette azt a formális jogalapot, amely alapján a kamatot a NAV behajtotta, mivel ilyen kamatfizetést jogszabály nem ír elő. A GVH eljárása ahhoz vezetett, hogy a kamatfizetés jogalapját az Indítványozó eleve nem tudta hatékony jogorvoslati úton vitatni, mivel a végrehajtást megindító végzés ellen csak egyfokú, nemperes jogorvoslati út áll rendelkezésre, függetlenül attól, hogy a végrehajtást

megindító végzés *nem* az alapul fekvő Határozatban foglalt fizetési kötelezettség behajtására indította meg a végrehajtást, tehát a kamat vonatkozásában nem volt per vagy más eljárás a felek között folyamatban.

Az Indítványozó álláspontja szerint a kamatfizetés kapcsán erre is tekintettel a GVH végzés hatályon kívül helyezésének lett volna helye. Ezzel szemben a Végzés a GVH végzést helybenhagyta, amivel lényegében elzárta az Indítványozót attól, hogy tulajdona védelmében hatékony jogorvoslattal éljen, azaz bírói fórumhoz forduljon annak érdekében, hogy a bíróság tisztességes tárgyaláson bírálja ez Indítványozó tulajdonjogát alapvetően érintő kérdést.

4.6 A jogállamiság és a jogbiztonsághoz fűződő jog sérelme a jogszabályban le nem fektetett kamatfizetési kötelezettség megállapításán keresztül

A végrehajtást megindító GVH-végzés alapján a GVH álláspontja az volt, hogy ha a Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi, ezáltal hatályában fenntartva a 4.1. pontban meghatározott Határozatot, az ügyfélnek a Tptv. 83. § (5) bekezdés alapján vissza kell fizetnie a kamatot. A Végzés a végrehajtást megindító GVH-végzést helybenhagyta. Azonban a Tptv. 83. § (5) bekezdése nem írja elő az ügyfél kamatfizetési kötelezettségét. A Tptv. 83. § (5) bekezdés szerint *„Ha az eljáró versenytanács határozata jogszabályt sértett és ennek következtében az ügyfélnek igénye keletkezik a bíróság visszatérítésére, a visszatérítendő összeg után a mindenkori jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot is meg kell téríteni.”* Más jogszabály sem ír elő ilyen kamatfizetési kötelezettséget az ügyfél számára, és ilyen jogszabályra a Végzés nem is hivatkozik.

Így a Végzés olyan tartalmat tulajdonít egy kogens jogszabályi rendelkezésnek, amit az semmilyen értelmezés szerint sem tartalmaz. Ez megengedett a bírósági gyakorlat alapján sem (erre az Indítványozó a jogorvoslati eljárás során hivatkozott is²). A Kúria álláspontja a fent említett ítéletben a következő:

„Nem lehet értelmezés útján olyan tartalmat tulajdonítani egy kogens jogszabálynak, amit az tételesen nem tartalmaz.

Amikor a jogalkotó közjogi jogviszonyban (például egy téves hatósági döntés miatt annak reparációjakor, illetőleg éppen ennek céljából) kamatfizetést kíván előírni, azt a tételes jogszabályban teszi meg, illetve kell megtennie.”

A Végzés tehát a Tptv. 83. § (5) bekezdésének önkényes, tételes jogi normából nem levezethető értelmezésével a bírói jogalkotás tilalmába ütközik, amely a Panaszban felhívott Alaptörvény B) cikkében biztosított jogállamiság és jogbiztonság sérelmével jár, és amely az Indítványozó számára a Panaszban és a jelen beadványban kifejtettek szerint közvetlen alapjogi sérelemmel jár. Ha ugyanis a jogalkotó szabályozni kívánt volna egy ilyen helyzetet, tételes jogszabályi rendelkezésekben kellett volna előírnia, hogy a GVH és az ügyfél hogyan járjon el. Ilyen konkrét rendelkezések hiányában azonban nincs alkotmányos alapja annak, hogy a GVH végrehajtási eljárást indítson a GVH által a Tptv. 83. § (5) bekezdése szerint megfizetett kamat behajtására.

² Lásd Kfv.I.35.348/2011/4. sz. ítélet

4.7 A tulajdonhoz való jog sérelme a tisztességes eljáráshoz való jog és a jogállamiság, valamint a jogbiztonsághoz fűződő jog sérelmén keresztül

Az Indítványozó tulajdonhoz való joga sérült azon keresztül, hogy a Végzést a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az Indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmével, valamint a jogállamiság és az Indítványozó jogbiztonsághoz fűződő jogának sérelmével hozta meg. Ez az eljárás vezetett ahhoz, hogy a Végzésben a bíróság elutasította az Indítványozó jogorvoslati kérelmét, aminek következtében az adóhatóság a helybenhagyott GVH-végzés alapján beszedett az Indítványozótól összesen 587.807.999 Ft összeget.

Az Indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogának megvalósult sérelméből és a jogállamiság, valamint a jogbiztonsághoz fűződő jog sérelméből eredően fogalmilag nem teljesült az Egyezmény és az Alaptörvény által támasztott feltétel, amely szerint az Indítványozót tulajdonától megfosztani (azaz lényegében ellene a végrehajtás során a végrehajtott összeget beszedni) csak a törvényben meghatározott esetekben és módon lehet. Az Indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogának megvalósult sérelme és a jogállamiság, valamint az Indítványozó jogbiztonsághoz fűződő jogának sérelme miatt az Indítványozó tulajdontól való megfosztása eleve csak törvénybe ütköző módon, az Alaptörvény XIII. cikkében biztosított tulajdonhoz való joga, valamint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés sérelmével valósulhatott meg, és ténylegesen így is valósult meg.

5 Adatkezelési nyilatkozat

A Panasz 5. pontjában előterjesztett adatkezelési nyilatkozatunkat a jelen beadványra is kiterjesztjük, valamint minden további, esetlegesen előterjesztendő beadványra és nyilatkozatra.

Tisztelettel:

 ügyvéd

Budapest, 2014. július 23.